

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. března 2017 samosoudkyní Mgr. Ing. Daniellou Sarah Sotolářovou, **t a k t o:**

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

je vinen že,

1. dne 21.4.2016 kolem 18:45 hodin v [REDACTED] adrese Česká Lípa, [REDACTED], odcizil z regálu drogistické zboží, a to tři kusy holicích бритů značky Acitiflex v hodnotě 100,-Kč za jeden kus, pět kusů zubních past značky Paradontax v hodnotě 100,-Kč za jeden kus, jeden kus pánské deodorantu značky Old Spice v hodnotě 84,- Kč a 2 kusy kávy značky Jacobs v hodnotě 167,- Kč za jeden kus, přičemž zboží vložil do batohu a následně prošel pokladnou bez zaplacení, načež byl zadržen ostrahou a zboží bylo vráceno zpět do prodeje, čímž poškozené [REDACTED] způsobil škodu na odcizených věcech v celkové výši 1.223,-Kč,
2. dne 30. 3. 2016 kolem 02:00 hodin v [REDACTED] na adrese [REDACTED] odcizil z neuzamčené společenské místnosti v 1. patře LCD televizor zn. Samsung UE40JU6072 včetně napájecího kabelu, čímž poškozenému, podnikateli [REDACTED], způsobil škodu ve výši 11 787 Kč,

a činů se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 7 T 112/2014 ze dne 27.6.2014, odsouzen za spáchání přečinu krádež podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců a trest vykonal 10. 10. 2015.

t e d y přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv

nepatrnou a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán,

č í m ž s p á c h a l

přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **osmi (8) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s o s t r a h o u.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [redacted] povinen zaplatit poškozenému [redacted] na náhradě škody částku ve výši 11.787,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se s uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních poškozená [redacted].

O d ů v o d n ě n í:

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení soud zjistil následující skutkový stav:

Obžalovaný [redacted] se přihlásil k odpovědnosti za jednání, které je mu kladeno za vinu. Připustil tedy, že odcizil televizor i s ovladačem, kterou následně prodal za 1.500,- Kč, stejně jako to, že se vypravil do prodejny potravin [redacted] kde odcizil nejrůznější zboží, které chtěl zpeněžit a tím získat finanční prostředky na svou obživu. V tomto kontextu uvedl, že předmětné věci – vyjma odcizeného televizoru – byly nakonec vráceny zpět do prodeje. Současně vyjádřil lítost nad svým činem a dodal, že učiní kroky směřující k nahrazení škody způsobené poškozenému [redacted]. Celkově pak uvedl, že se nachází v tíživé finanční situaci, neboť nemá žádné zaměstnání a žije pouze ze sociálních dávek. To vše je pak komplikováno tím, že v říjnu roku 2015 vykonal trest odnětí svobody.

Svědék [redacted] hlídač objektu obchodního řetězce [redacted] – uvedl, že dne 21.4.2016 kolem 19.00 hodiny zaregistroval muže, který vešel do prodejny s pojízdným nákupním košíkem, v němž měl položený rozepnutý batoh modré barvy. Všiml si, že muž zajel s košíkem do oddělení drogerie, kde si bral přímo z regálu zboží, které ukládal do batohu. Šlo o tři kusy holících britů značky Acitiflex v celkové hodnotě 299,70 Kč, pět kusů zubních past značky Paradontax v celkové hodnotě 499,50 Kč a jeden kus pánské deodorantu značky Old Spice v celkové hodnotě 83,90 Kč. Následně se přemístil k regálům s kávou, kde vzal dvě skleněné dózy s kávou značky Jacobs Kronung v celkové hodnotě 399,80 Kč, a poté si zapnul batoh. Celkově pak uvedl, že osoba muže mu připadala podezřelá už od samého počátku, neboť se procházel po prodejní ploše a opakovaně se rozhlížel kolem sebe. Takto se pohyboval po prodejní ploše ještě pět minut poté, co si zboží vložil do batohu, a pak vložil do košíku energetický nápoj a jel směrem k pokladně. Následně prošel pokladní zónou, aniž by za boží uložené v batohu zaplatil. K placení tak předložil pouze energetický nápoj. Poté,

co byl zadržen za pokladními zónami a odveden do kanceláře, vydal ze svého batohu všechny odcizené věci a byla přivolána policejní hlídka. Odcizené zboží bylo následně nepoškozené vráceno zpět do prodeje.

Svědék [REDACTED] správce [REDACTED] uvedl, že obžalovaný [REDACTED] bydlel v inkriminované době na ubytovně. V této souvislosti si vybavil, že opakovaně porušoval domovní řád, a proto byl přestěhován z prvního patra do čtvrtého, kde na něj mohl lépe dohlížet. Ani toto opatření však nepostačovalo, a proto byl z ubytovny vystěhován. Hned druhý den nato bylo zjištěno, že se ztratil LED televizor značky Samsung s úhlopříčkou 102 cm v hodnotě přes 11.000,- Kč. Televizor byl přitom umístěn ve společenské místnosti v 1. patře. Každý z ubytovaných osob má klíč pouze od patra, v němž bydlí. To však neplatilo v případě obžalovaného [REDACTED] neboť poté, co byl přestěhován do čtvrtého patra, tak klíč od prvního patra nevrátil. K výměně zámků nedošlo, neboť náklady na jejich výměnu by byly obrovské. Celkově pak uvedl, že k dispozici je rovněž kamerový záznam, z něhož sice identifikovat pachatele nedokázal, nicméně s ohledem na pohyb a chování osoby na něm zachycené je patrné, že jde o osobu, která se v prostorách ubytovny orientuje, a to už proto, že naprosto klidně ve společenské místnosti odmontovala předmětný televizor a cíleně se stavěla zády ke kameře, stejně jako to, že cíleně šla do místnosti s televizorem. Tato osoba měla přitom po celou dobu kapuci na hlavě, aby jí nikdo nepoznal.

Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřenými **listinnými důkazy**.

Průběh ohledání místa činu – [REDACTED] v České Lípě – a jeho výsledky byly zachyceny v příslušném policejním protokolu a pořízenou fotodokumentací. Z nich je patrná celková dispozice společenské místnosti nacházející se v prvním patře a držák, na němž se nacházel předmětný televizor. Na místě činu nicméně nebyly zjištěny žádné upotřebitelné stopy, které by vedly k identifikaci pachatele (č.l. 13 až 17 tr. spisu 18 T 51/2016).

Specifikace televizoru odcizeného z [REDACTED] a zboží odcizeného z prodejny potravin včetně jejich hodnoty vyplývá v případě televizoru značky Samsung UE40JU6072 z daňového dokladu č. [REDACTED] ze dne 8.3.2016 (č.l. 8 tr. spisu 18 T 51/2016) a v případě tří kusů balení holících břitů značky Acitiflex, pěti kusů zubních past značky Paradontax, jednoho kusu pánského deodorantu značky Old Spice a dvou skleněných dóz s kávou značky Jacobs Kronung z příloženého pokladního dokladu ze dne 4.2016 a svědecké výpovědi svědka [REDACTED]. Hodnota odcizeného televizoru činila k tomuto dni 11.787,- Kč, zatímco hodnota odcizených věcí z prodejny potravin činila k tomuto dni 1.223,- Kč.

K dispozici je rovněž úřední záznam Policie České republiky č.j. KRPL-41637-4/TČ-2016-180111 ze dne 21.4.2016, z něhož vyplývá, že v zadrženém byl přivolanou policejní hlídkou ztotožněn obžalovaný [REDACTED] (č.l. 13 tr. spisu 18 T 75/2016).

Z kamerového systému instalovaného v objektu prodejny o [REDACTED] [REDACTED] ze dne 21.4.2016 v 19.03.25 hodin je patrné, že muž bere z regálů různé věci, které vkládá do svého batohu. Ten si následně nasazuje na záda a jde směrem k pokladně, kde předkládá k placení pouze energetický nápoj. V 19.09.00 hodin prochází pokladní zónou i se zbožím uloženým v batohu, aniž by za něj zaplatil (č.l. 20 tr. spisu 18 T 75/2016). Naproti tomu z kamerového systému instalovaného v objektu ubytovny v České Lípě ze dne 30.3.2016 je patrné, že v 1.44 hodin vchází do místnosti muž mající kapuci, který obchází stůl a poté odmontovává televizor, přičemž si svítí svítilnou, stejně jako to, že v 1.55 hodin odchází s televizorem z místnosti pryč (č.l. 19 tr. spisu 18 T 51/2016).

Skutečnost, že se obžalovaný [REDAKCE] nyní stíhaného jednání dopustil i přesto, že byl za obdobný čin v posledních třech letech potrestán, je doložena složkou listin tvořících obsah trestního spisu vedeného Okresním soudem v Teplicích sp. zn. 7 T 112/2014, zejména pak rozsudkem tohoto soudu č.j. 7 T 112/2014-768 ze dne 27.6.2014, kterým byl obžalovaný [REDAKCE] odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců, který vykonal dne 10.1.2015.

Okresní soud v České Lípě, vycházející ze shora uvedených důkazů, které **hodnotil** jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil stíhané trestné činnosti. Za podstatné přitom v této souvislosti považoval zejména následující skutečnosti:

Obžalovaný [REDAKCE] se v plném rozsahu doznal k tomu, co mu bylo kladeno za vinu. Potvrdil tedy, že odcizil z regálů prodejní plochy [REDAKCE] tři kusy britů, pět kusů zubních past, jeden kus pánského deodorantu, dvě kávy a dále, že z [REDAKCE] odcizil televizor značky Samsung, stejně jako to, že byl za obdobnou trestnou činnost v minulosti již soudně potrestán. Ve shodě s jeho výpovědí vyzněli i svědecké výpovědi svědků [REDAKCE] (v případě jednání pod bodem 2. výroku o vině) a [REDAKCE] (v případě jednání pod bodem 1. výroku o vině), kteří specifikovali odcizené věci a popsali chování obžalovaného [REDAKCE]. Nad rámec toho svědek [REDAKCE] uvedl, že k odcizení televizoru došlo den poté, co byl obžalovaný [REDAKCE] vykázan z objektu ubytovny, stejně jako to, že měl stále klíč od 1. patra budovy, kde byl umístěn televizor, neboť ho nevrátil a k výměně z důvodu velkých finančních nákladů na jejich výměnu nedošlo. V průběhu dokazování přitom nevyšlo najevo nic, co by zpochybnilo tuto skutečnost a věrohodnost jejich výpovědi. Navíc v souladu s jejich výpovědi a výpovědi samotného obžalovaného [REDAKCE] vyzněly i záznamy z kamerových systémů instalovaných v napadených objektech a opatřené listinné důkazy, zejména pak úřední záznam zasahující policejní hlídky, která po příjezdu do obchodního domu [REDAKCE] v zadrženém ztotožnila osobu obžalovaného [REDAKCE]. Hodnota odcizených věcí je v případě odcizeného zboží prokazována přiloženým pokladním dokladem a výpovědi svědka [REDAKCE] zatímco v případě televizoru je prokazována daňovým dokladem č. č. [REDAKCE] ze dne 8.3.2016. Konečně, skutečnost, že se uvedeného jednání obžalovaný [REDAKCE] dopustil, přestože byl za obdobný čin v posledních třech letech potrestán, dokládá rozsudek Okresního soudu v Teplicích č.j. 7 T 112/2014-768 ze dne 27.6.2014.

Obžalovaný [REDAKCE] svým jednáním naplnil po **právní stránce** skutkovou podstatu přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku. V daném případě se jednalo o pokračující trestný čin sestávající z dvou dílčích útoků. Prvním dílčím útokem obžalovaný odcizil v [REDAKCE] televizor značky Samsung v hodnotě 11.787,- Kč, zatímco druhým dílčím útokem v objektu prodejny obchodního řetězce [REDAKCE] odcizil zboží v celkové hodnotě 1.223,- Kč. Vzhledem k tomu, že část odcizených věcí byla vrácena zpět do prodeje, specificky pak zboží odcizené v objektu prodejny společnosti [REDAKCE] byla způsobená škoda částečně reparována. Tímto jednáním obžalovaný naplnil znaky daného trestného činu podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Aplikace ustanovení § 205 odst. 2 trestního zákoníku je opodstatněna tím, že byl obžalovaný [REDAKCE] za takový čin v posledních třech letech odsouzen. Oba dva jím spáchané přečiny krádeže jsou pokračujícím trestným činem, neboť uvedené dílčí útoky naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny blízkou časovou souvislostí (ve dvou po sobě jdoucích měsících), souvislostí předmětu útoku (objekty, z nichž odcizoval zboží) a stejným motivem (získání majetkových hodnot z důvodu nedostatku vlastních zdrojů). Jednání obžalovaného

bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že se jedná o cizí věci a že pro přečin krádeže byl již v posledních třech letech odsouzen, a cíleně se dopustil další krádeže.

Při úvaze o druhu a výměře **trestu** soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje okolnost, že se k jednání, které je mu kladeno za vinu, zcela doznal a napomohl tak k objasnění stíhaného činu. V jeho prospěch bylo namístě zohlednit též to, že svého činu litoval a odcizené zboží patřící poškozené bylo vráceno zpět do prodeje, byť tuto skutečnost nebylo možné příliš přeceňovat, neboť obžalovaný byl prakticky vzápětí po páchání trestné činnosti dopaden nejprve ostrahou objektu, a poté zasahující policejní hlídkou. Na druhé straně nebylo možné pominout trestní minulost obžalovaného, jenž byl celkem devětkrát soudně trestán vesměs pro majetkovou trestnou činnost. Jde tak u něj o speciální recidivu, byť k části z těchto odsouzení již nelze přihlížet.

S ohledem na uvedené skutečnosti charakterizující nyní stíhaný čin, zejména pak na skutečnost, že byl obžalovaný celkem sedmkrát v přímém výkonu trestu odnětí svobody, dospěl soud k závěru, že je třeba na něj opětovně působit trestem stejně citelným co do bezprostřednosti jeho výkonu, a proto obžalovanému za přečin krádeže uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trestní sazbě ustanovení § 205 odst. 2 trestního zákoníku, tedy v sazbě od šesti měsíců do tří let odnětí svobody, a to hluboko v dolní polovině této sazby v trvání osmi měsíců. Pro výkon tohoto trestu zařadil soud obžalovaného do věznice s ostrahou, jelikož ukládal trest za úmyslný trestný čin a nebyly zároveň splněny podmínky pro zařazení do věznice s dozorem ani zvýšenou ostrahou.

V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas přihlásili s částkou 11.787,- Kč poškozený a s částkou 1.223,- Kč poškozená. Vzhledem k tomu, že z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný odcizil předmětné věci patřící těmto poškozeným, ačkoli věděl, že se jedná o cizí věci a že pro přečin krádeže byl již v posledních třech letech potrestán a poškození své nároky na náhradu škody řádně a včas přihlásili, dospěl soud k závěru, že je namístě obžalovanému uložit povinnost zaplatit poškozenému částku 11.787,- Kč. V případě vyčíslení škody způsobené odcizením televizoru specifikovaného ve výroku tohoto rozsudku vycházel soud z předloženého daňového dokladu č. ze dne 8.3.2016 (č.l. 8 tr. spisu 18 T 51/2016), o jehož správnosti a věrohodnosti neměl žádných pochybností. Naproti tomu poškozená byla se svým nárokem na náhradu škody zcela odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jí bylo odcizené zboží vráceno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního

řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení při uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soud I. stupně rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v § 306a odst. 1 trestního řádu se hlavní líčení provede znovu. V novém řízení může dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalovaného.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V České Lípě dne 21. března 2017.

Mgr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: